

PROJEKTIRANJE SOFTVERA

UVODNO PREDAVANJE

SADRŽAJ

- O predmetu
- Sofver, softverski inženjering i softverski procesi
- Životni ciklus razvoja softvera
- Analiza i dizajn
- Modeliranje softvera
- Unified Modeling Language - UML
- Case alati za UML modeliranje

O PREDMETU

- Ciljevi predmeta
 - Upoznavanje sa osnovnim softverskim pojmovima
 - Razumijevanje procesa analize i dizajna softvera
 - Rad sa UML jezikom u cilju modeliranja što kvalitetnijeg softvera
- Sadržaj predmeta čini odabrani set UML dijagrama (detaljnije u syllabusu predmeta)
- Evaluacija
 - Ispit – 100%, ili
 - Kolokvij I – 50%
 - Kolokvij II – 50%

SOFTVER I SOFTVERSKI INŽINJERING

- **Softver** predstavljaju kompjuterski programi i pridružena mu dokumentacija (zahtjevi, modeli dizajniranja, korisnička dokumentacija)
- Vrste softvera:
 - Korisnički (namijenjen specifičnom korisniku)
 - Generički (proizveden da bi se prodao širem krugu različitih korisnika)
 - Ugradivi (ugrađuje se u hardver i teško ga je mijenjati)
 - Real-time (koristi se za upravljanje i nadzor sistema, mora djelovati trenutno)
 - Softver za obradu podataka (koristi se za upravljanje poslovanjem, ključni su tačnost i sigurnost)
- **Softverski inženjering** je disciplina koja razmatra sve aspekte razvoja (proizvodnje) softvera. Uključuje teorijske osnove, metode i alate za razvoj profesionalnog softvera. Ima za cilj proizvesti kvalitetan softver, isporučen na vrijeme, unutar raspoloživog budžeta i zadovoljavajući sve korisničke zahtjeve i želje.

PROBLEMI I MOGUĆA RJEŠENJA

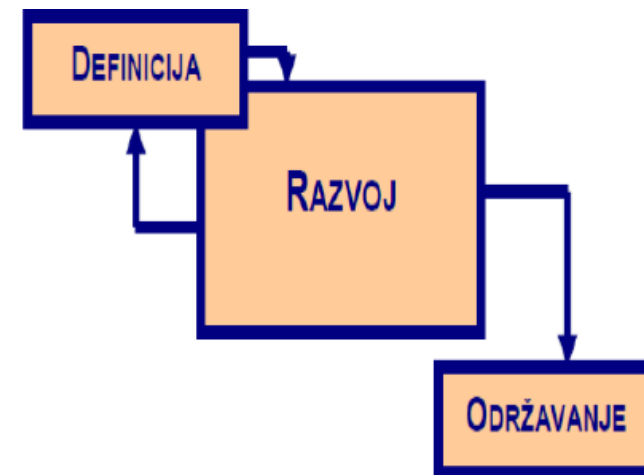
- Uzroci neuspjeha
 - Složenost problema
 - Nedostatak usmjerenosti korisniku
 - Zanemarivanje okruženja organizacije
 - Pretjerani optimizam
 - Izostanak praćenja napretka
 - Nedostatak komunikacije u timu
 - Loša organizacija i vođenje projekta
 - Loša izvedba projekta
- Poboljšanje uspješnosti
 - Projektiranje
 - Planiranje, upravljanje i praćenje projekta
 - Uključivanje korisnika u razvoj
 - KORISNIK POZNAJE
 - INFORMATIČAR UPOZNAJE

SOFTVERSKI PROCESI

- Softverski proces predstavlja skup aktivnosti čiji je cilj razvoj i evolucija softvera
- Aktivnosti u softverskom procesu su:
 - Specifikacija (šta sistem treba raditi i koja su njegova ograničenja)
 - Razvoj (proizvodnja softverskog sistema)
 - Validacija (provjera da li softver zadovoljava korisničke zahtjeve, odnosno zahtjeve kupaca)
 - Evolucija (mijenjanje softvera kao odgovor na zahtjeve kupaca)
- Atributi dobrog softvera:
 - Održivost (softver se mora razviti kako bi zadovoljio promjene zahtjeva)
 - Pouzdanost (softver mora uživati povjerenje od strane korisnika)
 - Efikasnost (softver ne treba rasipnički koristiti systemske resurse)
 - Prihvatljivost (softver mora biti prihvatljiv od krajnjih korisnika, razumljiv, upotrebljiv i kompatibilan sa drugim sistemima)

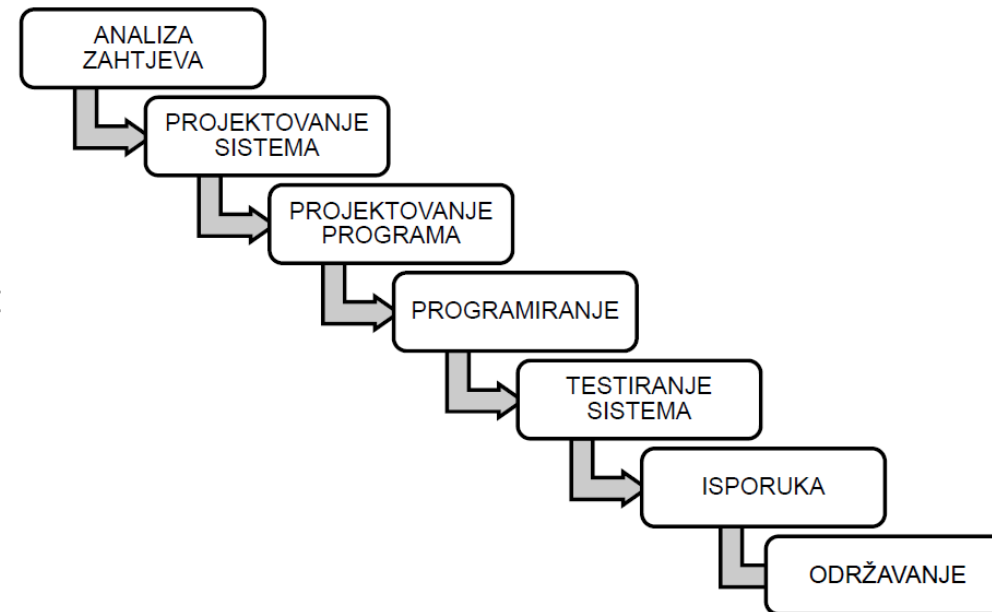
ŽIVOTNI CIKLUS RAZVOJA SOFTVERA

- Životni ciklus razvoja softvera (SDLC – System Development Life Cycle) opisuje „životni vijek“ od nastanka potrebe za softverom, preko implementacije, održavanja, pa sve dok se ne prestane koristiti.
- Model procesa razvoja softvera definira redoslijed razvojnih faza.
- Postoji više varijanti SDLC-a, a to su:
 - Tradicionalni linearni (sekvencijalni) “vodopadni” (eng. “waterfall”)
 - Paralelni model,
 - Iterativni model ili evolucijski model,
 - Spiralni model,
 - Agilne metode itd.

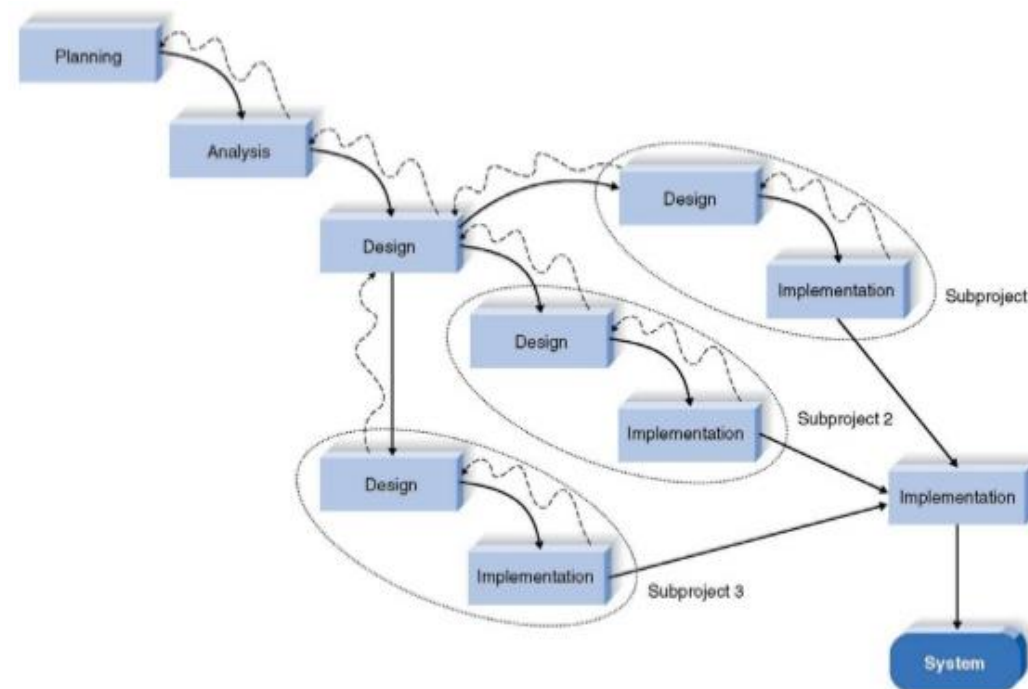
VODOPADNI MODEL

- Pri korištenju sekvencijalnih metodologija razvoja analitičar sistema i članovi razvojnog tima napreduju sekvencijalno od jedne do druge faze projekta. Svaka faza se u cjelosti završi i potom se prelazi na sljedeću fazu. Nije uobičajeno vraćati se na prethodnu fazu.
- Prednosti:
 - Unaprijed identifikovani zahtjevi (prije početka razvoja)
 - Promjene u zahtjevima su minimalne
- Nedostaci:
 - Dizajn mora biti u potpunosti završen prije početka implement
 - Vrijeme provedeno na svakoj od faza

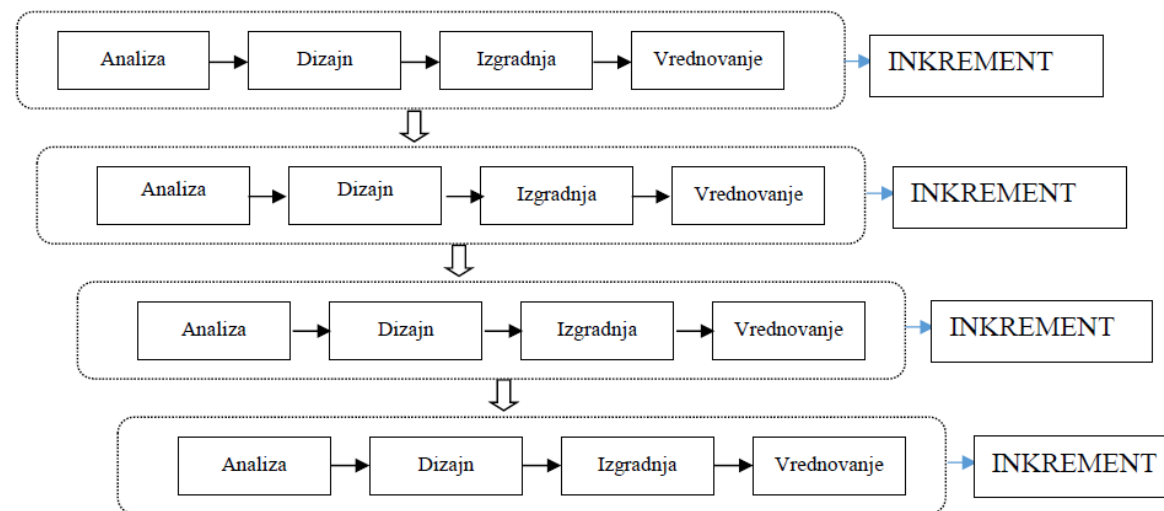
PARALELNI PRISTUP

- Metodologija paralelnog razvoja nastoji smanjiti vrijeme između faze analize i isporuke softverskog proizvoda. Prvo se napravi dizajn cjelokupnog proizvoda a zatim se projekt dijeli na više podprojekata. Svi podprojekti, ukoliko ne postoji međusobna ovisnost među njima, se realiziraju paralelno. Rezultati svakog od podprojekata potom se integriraju u jednu cjelinu, projekt.
- Prednosti:
 - Znatno se smanjuje vrijeme razvoja
 - Manje su šanse za prepravke
- Nedostaci:
 - Potrebno više resursa
 - Ponekad je teško integrisati podprojekte

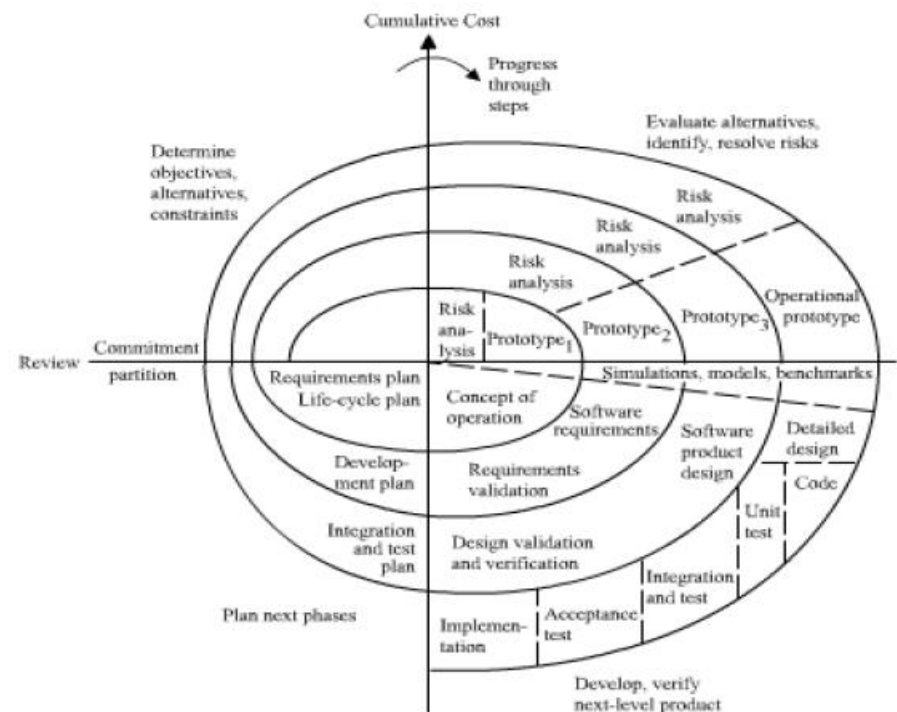
ITERATIVNI PRISTUP

- Iterativni ili evolucijski model je model u kojem korištenje softverskog proizvoda mijenja perspektivu korisnika u odnosu na softverski proizvod. Svaka promjena perspektive može rezultirati generiranjem novih korisničkih zahtjeva. Na taj način softverski proizvod raste zajedno sa organizacijom u kojoj se koristi. Ovakav pristup razvoja podrazumjeva brzo prototipiranje, odnosno, gradnju dijelova softverskog proizvoda u inkrementima.
- Prednosti:
 - Softver se proizvodi u ranim fazama životnog ciklusa
 - Korisnici u ranim fazama probaju rezultate
 - Pojednostavljeno testiranje
- Nedostaci:
 - Izmjene zahtjeva
 - Duže vrijeme razvoja

SPIRALNI MODEL

- Na početku svake faze radi se analiza rizika i nastoje se utvrditi mogući rizici. Cilj analize rizika je eliminirati rizike ili barem ih svesti na najmanju moguću mjeru. Ako je rizik nastavka projekta prevelik, tada se projekat prekida.
- Faze spiralnog modela su:
 - Analiza rizika i procjena alternativa
 - Razvoj i verifikacija sljedećeg "proizvoda,"
 - Planiranje sljedeće faze
 - Pregled - Određivanje ciljeva, alternativa i ograničenja.
- Prednosti
 - Visok stepen analize rizika
 - Softver se proizvodi u ranim fazama životnog ciklusa
- Nedostaci
 - Može biti veoma skup model
 - Zahtjeva visok stepen ekspertize u analizi rizika
 - Nije dobar za male projekte

AGILNE METODE

- Agilne metode podrazumijevaju iteracije u kratkim vremenskim intervalima. Obavezan timski rad u stalno prisustvo naručioca projekta (klijenta).
- Metodologija zasnovana na principu kontinuirane isporuke manjih ali funkcionalnih dijelova sistema
 - SCRUM
 - Ekstremno programiranje (XP)
- Izbjegava se proces modeliranja softvera.

Procesi i alati	→	Interakcija
Detaljna dokumentacija	→	Funkcionalna aplikacija
Precizni ugovori	→	Kolaboracija
Detaljan plan	→	Reakcija na promjene

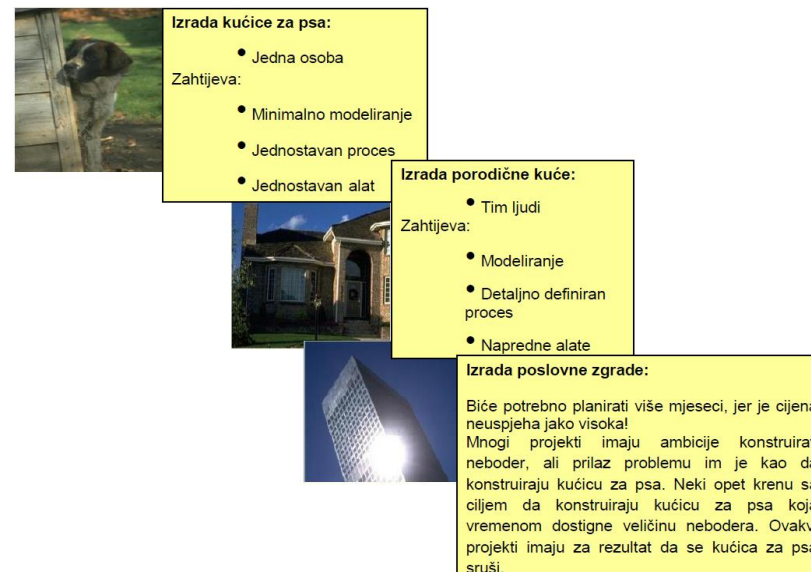

ANALIZA I DIZAJN

- Analiza je tehnika kojom rastavljamo sistem na njegove komponente s ciljem proučavanja kako te komponente međusobno funkcionišu. Predstavlja istraživanje problema i zahtjeva sistema (ne i rješenja).
- Cilj je prikupiti što više informacija o sistemu. Tom prilikom koristimo različite tehnike prikupljanja činjenica:
 - Pregled postojeće dokumentacije
 - Intervjuisanje osoba koje dobro poznaju sistem
 - Posmatranje korisnika u realnom okruženju
 - Anketiranje budućih korisnika
 - Analiza sličnih sistema
- Dizajn predstavlja identifikaciju konceptualnog rješenja, odnosno identifikaciju dijelova sistema i odnosa među njima.
- Ako analiza znači definiranje problema, onda dizajn je proces definiranja rješenja problema.

MODELIRANJE SOFTVERA

- Centralna aktivnost proizvodnje dobrog softvera.
- Model je apstrakcija nekog problema (pojednostavljena realnost).
- Modeliranjem reducujemo domenu problema i fokusiramo se u svakom momentu samo na jedan aspekt.
- Konstruiramo modele kompleksnih sistema da bismo razumjeli sistem kao cjelinu.
- Modeli su vodič koji se koristi pri izgradnji sistema.
- U kojoj mjeri ćemo modelirati ovisi o kompleksnosti problema i veličini projekta

UML

- **UML** (**U**nified **M**odeling **L**anguage) je grafički jezik za predstavljanje, specifikaciju, konstrukciju i dokumentaciju komponenti softverskog sistema.
- Standardnu definiciju UML-a je postavio OMG (**O**bject **M**anagment **G**roup). OMG je osnovana 1989. godine kao neprofitabilna organizacija sa ciljem kreiranja tržišta softvera na bazi komponenti, standardiziranja objektno - orijentiranog pristupa, pružanja odgovarajućeg okruženja za razvoj softvera, itd.
- Riječnik UML-a obuhvata tri osnovna tipa gradivnih blokova:
 - Stvari
 - Relacije
 - Dijagrame

UML STVARI

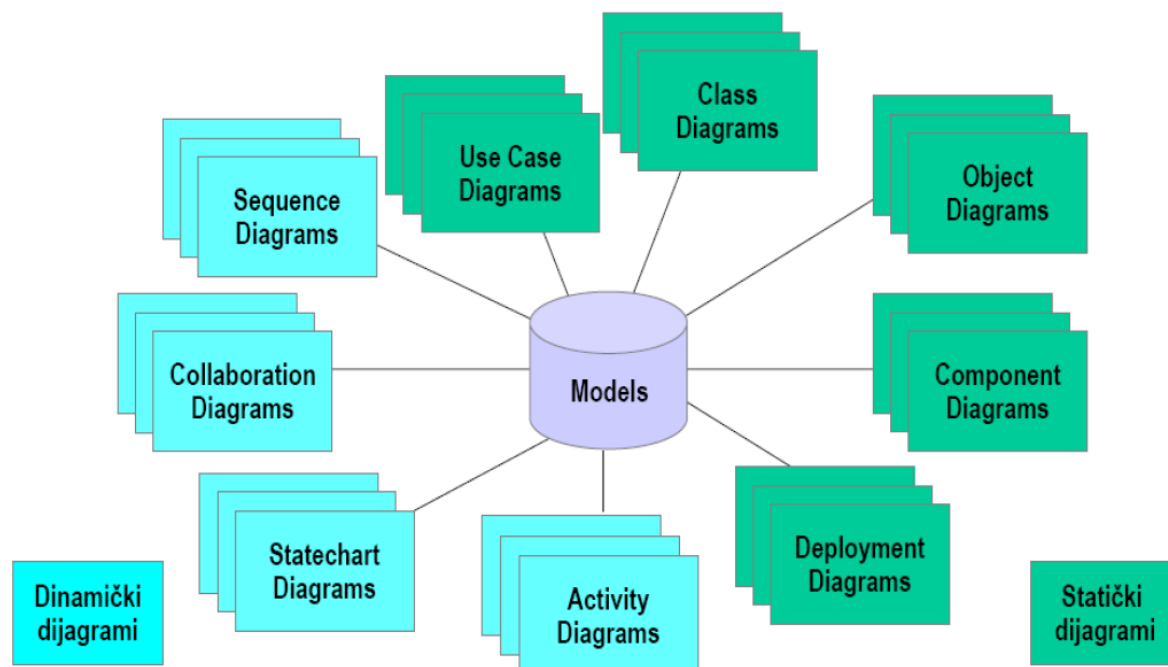
- Postoje četiri vrste stvari:
 - Strukturalne stvari (engl. structural things) su imenice u UML modelima i najčešće su statički dijelovi modela. Predstavljaju konceptualne ili fizičke elemente. U UML-u postoji sedam strukturalnih stvari: *klasa*, *interfejs*, *saradnja*, *slučaj korištenja*, *aktivne klase*, *komponente* i *čvorovi*.
 - Stvari sa ponašanjem (engl. behavioral things) su dinamički dijelovi UML-a. To su glagoli modela i predstavljaju ponašanje kroz prostor i vrijeme. Postoje dva tipa stvari sa ponašanjem: *interakcija* i *automat stanja*.
 - Grupirajuće stvari (engl. grouping things) su organizacijski dio UML-a i postoji samo jedan tip, *paketi*.
 - Označavajuće ili opisne stvari (engl. annotational things) daju neku vrstu objašnjenja i postoji samo jedan tip, *opis* (engl. *note*).

UML RELACIJE

- Postoje četiri vrste *relacija*.
 - Ovisnost (engl. dependency) je semantička relacija između dvije stvari u kojoj promjena u jednoj, neovisnoj stvari, može uticati na semantiku druge ovisne stvari.
 - Asocijacija (engl. association) je strukturalna relacija koja opisuje skup veza između objekata. Kombinacija ili agregacija je specijalni oblik asocijacije i predstavlja strukturalnu relaciju između cjeline i njenih dijelova.
 - Generalizacija (engl. generalization) je relacija specijalizacije/generalizacije u kojoj se objekti specijaliziranih elemenata mogu zamijeniti objektima generaliziranih elemenata.
 - Realizacija (engl. realization) je semantička relacija između klasifikatora, gdje jedan klasifikator specificira ugovor koji drugi klasifikator garantira izvršiti. Realizacija se susreće na dva mjesta: između interfejsa i klasa ili komponenata koje ih realiziraju, i između slučajeva korištenja i saradnji koje ih realiziraju

UML DIJAGRAMI

- Dijagram je grafička prezentacija skupa elemenata, najčešće prikazanih kao povezani graf stvari i relacija. Dijagrami se crtaju da bi se predstavio sistem iz različitih perspektiva, pa to dijagram čini jednom vrstom projekcije sistema.

CASE ALATI ZA MODELIRANJE

- CASE alati pružaju automatsku podršku aktivnostima softverskog procesa.
 - Upper-CASE sistemi za podršku ranim aktivnostima procesa (zahtjevi i dizajn)
 - Lower-CASE sistemi za podršku kasnijim aktivnostima (programiranje, debugiranje i testiranje)
- Primjeri CASE alata koji podržavaju UML modeliranje:
 - **Open ModelSphere** - <http://www.modelsphere.com/org/>
 - Power Designer
 - Rational Rose
 - Visual Paradigm
 - Architect
 - Star UML

